

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

TELEFON (01) 12 33 11 • POSTKONTO NR. 5 40 08 99 • TELEGRAMADRESSE: ARBEJDSGIVER
VETER VOLDGADE 113 • 1503 KØBENHAVN V

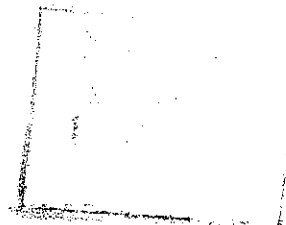
SC/BA

1. november 1976.

1 NOV. 1976

Journal nr.
Bedes anført ved alle henvendelser
vedr. denne sag.

Folketingets markedsudvalg,
Christiansborg,
1218 København K.

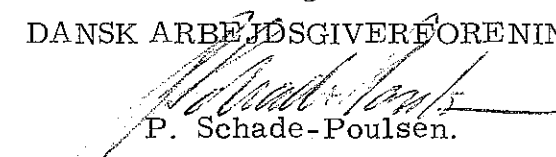
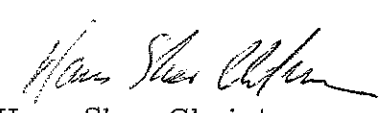

Hoslagt fremsendes til orientering en kopi af en henvendelse
Arbejdsgiverforeningen d. d. har afsendt til Folketingets markeds-
udvalg.

Vi skal tillade os specielt at henlede markedsudvalgets opmærk-
somhed på de på første side fremførte betragtninger.

Med venlig hilsen

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

P. Schade-Poulsen.
/ Hans Skov Christensen.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

TELEFON (01) 12 33 11 • POSTKONTO NR. 5 40 08 99 • TELEGRAMADRESSE: ARBEJDSGIVER
VESTER VOLDGADE 113 • 1503 KØBENHAVN V

SC/BA

1. november 1976.

Journal nr.
Bedes anført ved alle henvendelser
vedr. denne sag.

Folketingets arbejdsmarkedsudvalg,
Christiansborg,
1218 København K.

Vedr. lovforslag nr. L 21: Forslag til Lov om ændring af lov om
arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Indførelse af
regler om varslings m. v. i forbindelse med foretagelse af afskedigelser
af større omfang).

Allerede i forbindelse med behandlingen af det forslag, som senere blev Rådets direktiv af 17. februar 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser, gjorde Arbejdsgiverforeningen opmærksom på, at en vedtagelse af direktivet og den deraf følgende forpligtelse til at omsætte direktivets bestemmelser til dansk lovgivning afgørende var i strid med danske traditioner og sædvane.

Det danske arbejdsmarkedssystem er opbygget og har i årtier fungeret efter det princip, at arbejdsmarkedets parter gennem forhandlinger og aftaler selv regulerer spørgsmål vedrørende blandt andet løn- og ansættelsesforhold. Eftersom direktivet netop medfører et indgreb i arbejdsmarkedets forhandlinger, og eftersom direktivets indhold er meget dårligt tilpasset danske forhold, anså Arbejdsgiverforeningen direktivets vedtagelse som uheldig.

I den anledning vil Arbejdsgiverforeningen gerne henlede folketingets opmærksomhed på, at fastlæggelse af EF-regler om arbejdsmarkedsforhold med anden hjemmel end artikel 117 og 118 i De europæiske Fællesskabers traktat er en yderst u hensigtsmæssig måde at regulere det danske arbejdsmarked på. Arbejdsgiverforeningen skal derfor henstille, at man ikke i tiden fremover medvirker til gennemførelse af yderligere direktiver af denne art.

Folketingets arbejdsmarkedsudvalg.

Arbejdsgiverforeningen har imidlertid anerkendt, at det foreliggende direktivs vedtagelse den 17. februar 1975 medfører en dansk forpligtelse til inden den 17. februar 1977 at sætte direktivets bestemmelser i kraft gennem vedtagelsen af den fornødne lovgivning.

I overensstemmelse hermed og som følge af, at flere af direktivets bestemmelser passer meget dårligt på danske arbejdsmarkedsforhold, blandt andet definitionen på en afskedigelse af større omfang, har Arbejdsgiverforeningen i det underudvalg under EF-underudvalget vedrørende arbejdsmarkedet og sociale forhold, der har forberedt den danske gennemførelseslovgivning, indtaget det standpunkt, at der lovgivningsmæssigt skal ske færrest mulige obligatoriske indgreb i danske arbejdsmarkedsforhold, hvorfor vi tilkendegav, at lovforslaget alene burde omfatte de bestemmelser, som uundgåeligt efter direktivet måtte sættes i kraft.

Dette synspunkt er også fulgt i det meste af lovforslaget. På enkelte punkter går lovforslaget imidlertid videre end nødvendigt efter EF-direktivet. Det gælder således lovforslagets § 23 d, stk. 3, hvor arbejdsmarkedsnævnet tillægges mulighed for at kunne forlænge den i lovforslaget som hovedregel indeholdte 30-dages frist med yderligere indtil 30 dage. Det følger ganske vist af formuleringen, at det kun er i undtagelsestilfælde, at dette stykke bør anvendes, og det fremgår af bemærkningerne, at der bør foreskrives et kvalificeret flertal i arbejdsmarkedsnævnet til afgørelse af dette spørgsmål. Alligevel vil forslagets gennemførelse bevirke en evig uro i virksomhederne i forbindelse med afskedigelser og samtidig medføre en betydelig usikkerhed i virksomhedens driftsøkonomiske planlægning. Denne usikkerhed harmonerer overmåde dårligt med folketingets erhvervspolitiske bestræbelser, der jo netop tilsigter at give virksomhederne størst mulig sikkerhed om den økonomiske udvikling og omkostningsudviklingen, for netop derved at give virksomhederne den sikkerhed, der danner baggrunden for forøget produktion og salg. Det skal yderligere nævnes, at det vil være administrativt besværligt og bekosteligt at administrere en bestemmelse om forlængelsesadgang. Arbejdsgiverforeningen skal derfor meget indtrængende henstille, at § 23 d, stk. 3, ikke medtages i loven.

Af bemærkningerne til § 23 d fremgår det af de 2 sidste afsnit, at lønmodtageren ikke er pligtig til at overtage anvist arbejde, førend 30-dages fristen er udløbet, og at lønmodtageren har et krav om løn i 30-dages perioden, uanset at andet passende arbejde kan anvises.

Folketingets arbejdsmarkedsudvalg.

Efter Arbejdsgiverforeningens opfattelse vil en gennemførelse af dette synspunkt være overordentlig uheldig, idet hele lovforslagets intention om, at arbejdsformidlingen skal kunne benytte 30-dages perioden til at søge andre beskæftigelsesmuligheder, herigennem kan blive forskærtset. Vi anerkender naturligvis, jfr. forslaget til § 23 a, stk. 4, at der ikke sker ændringer i reglerne vedrørende bestående individuelle opsigelsesvarsler, men kan ikke acceptere, at virksomheden i en situation, hvor det ved lov eller ved overenskomst fastsatte opsigelsesvarsel er respekteret, og hvor arbejdsformidlingen er i stand til at anvise anden passende beskæftigelse, skulle pålægges en lønudbetalingsforpligtelse efter den dag, hvor det anviste arbejde kan påbegyndes. Efter Arbejdsgiverforeningens opfattelse medfører EF-direktivet ingen forpligtelse til at gennemføre en sådan bestemmelse.

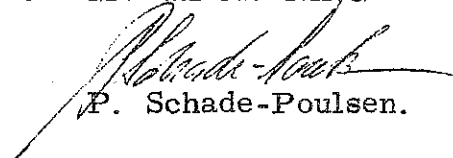
Af lovforslagets § 23 fremgår, at en procedure, hvorefter de retstvister, som indførelsen af de nye regler giver anledning til, undergives en enhedsbehandling. Arbejdsgiverforeningen deler dette synspunkt, der også er i nøje overensstemmelse med de hidtil gældende regler for afgørelse af tvister på arbejdsmarkedet. Ud fra en række synspunkter kan det også være rigtigt, at der medvirker en arbejdsgiverrepræsentant og en lønmodtagerrepræsentant ved behandlingen i første instans i Københavns byret, derimod finder vi det unødvendigt, at sager, der ankes til Østre landsret, også efter forslaget skal behandles under medvirken af særlig sagkyndige.

Det er Arbejdsgiverforeningens håb, at folketingsudvalget ved behandlingen af lovforslaget vil tage hensyn til disse synspunkter, og Arbejdsgiverforeningen er gerne til rådighed, såfremt udvalget måtte ønske disse eller andre forhold drøftet.

Med venlig hilsen

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Arne Lund.

P. Schade-Poulsen.

P. S. Kopi af nærværende skrivelse er tilstillet Folketingets markedsudvalg til orientering.